

[Olufson.]

gik ud paa, at hvis Statshusmandsbruget skulde svare Renter efter de gamle Regler, var Prisen 12 000 Kr., men hvis den nye Ejer maatte komme ind under de konjunkturbestemte Afgifter, var han villig til at give 15 000 Kr. for Husmandsbruget.

Netop dette Forhold, som der i væsentlig Grad er taget Hensyn til i Regeringsforslaget, idet al den Hjælp, der er foreslaaet deri, kun bliver ydet til den nuværende Ejer, men falder bort i det Øjeblik, Ejendommen gaar over til en anden, har man ikke taget det fjerneste Hensyn til i Oppositionsforslaget, og Følgen bliver, at hvis det gennemføres, vil det ganske vist betyde en Hjælp for dem, der sidder paa Ejendommene i Øjeblikket — ikke nogen synderlig Hjælp til dem, der sidder med den store Gæld, men alligevel en Hjælp til alle —, men i samme Øjeblik Ejendommen bliver omsat, vil den nye Ejer sidde lige saa slemt i det, som den forrige sad før Hjælpen, han vil ikke være i Stand til at forrente den Gæld, han faar. Derfor har vi fra vor Side maattet vende os meget skarpt mod dette Forslag. Efter vor Mening vil det ikke betyde noget virkeligt med Hensyn til at komme dem til Hjælp, der er længst ude i Vanskelighederne.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse udtale Ønsket om, at den Kommission, der er nedsat til at forhandle om vor Realkredit, ret hurtigt maa fremkomme med en Indstilling, og haabe paa, at denne Indstilling maa blive af en saadan Karakter, at en Gældstilvækst som den, jeg her har omtalt, ikke kan finde Sted i Fremtiden, thi hvis man ikke paa en eller anden Maade faar lagt Loft over Landbrugets Gæld, kan vi drøfte Landbrugskrisen i Aar og næste Aar, og bortset fra enkelte kortvarige Perioder varer den uendeligt.

Jeg haaber, at vi, inden Lovforslaget er færdigt her i Rigsdagen, maa kunne finde en Løsning paa det Grundlag, Regeringsforslaget har anvist. Jeg maa sige, at jeg har ikke synderlig Tiltro til Det konservative Folkeparti i saa Henseende. Jeg har udtalt, at efter min Mening har Partiet nærmest haft Tilskuerens og Tilhørerens Rolle under de Forhandlinger, der er ført, og efter de Udtalelser, som Partiets Formand fremkom-

med paa et Møde i Aarhus forleden, er det ganske oplagt, at dette Parti ikke vil være med til disse Foranstaltninger. Dengang jeg læste disse Udtalelser, tænkte jeg ved mig selv: Det er et underligt Udslag, denne varme Sommer kan give sig, at et ellers fornuftigt Menneske, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller jo er, kan rulle sig saa højt op, som han gjorde derovre. Med en lille Forandring af den gamle Vise kan man sige, at Det konservative Folkepartis Formand var rejst til Aarhus, og da han stirrede ned i det blanke Vand, smilte han, thi nu havde han set den største Mand! Det er godt nok at vinde mellem Valgene, at være stor, saa længe der ikke er Fare, men det forekommer mig alligevel, at Det konservative Folkeparti skulde være varsomt med at tage Forskud paa den Sejr, det endnu ikke har vundet. I de Valg, der har fundet Sted i Danmark i de senere Aar, synes jeg, der ligger et ganske særligt Varsko netop til den Stilling, dette Parti indtager i dette Spørgsmaal, thi ved de senere Valg er det Parti, der sætter sig udenfor, som ikke ønsker at være med til de Forhandlinger, Regeringen indbyder til, tydeligt og klart blevet dømt; det skete i 1926, det skete i 1929, og det skete i 1932. Og jeg er tilbøjelig til at tro, at netop den Stilling, Det konservative Folkeparti her indtager, vil nedkalde Dommen over det; derfor skulde man være varsom med at komme saa højt op, som det ærede Medlem var ovre i Aarhus.

Efter den Stilling, Det konservative Folkeparti har taget her, og efter de Udtalelser, der er fremkommet, mener jeg som sagt ikke, at der er stor Udsigt til at faa dette Parti ind i Forhandlingen; derimod maa man haabe, at Partiet Venstre efter den Stilling, de har indtaget i Udvalget, efter deres Betænkning og efter de Ændringsforslag, Partiet har stillet, maa komme til Sandheds Erkendelse, inden Lovforslaget er færdigbehandlet her i Rigsdagen. Jeg vil ønske, dette maa ske — ikke ud fra politiske Grunde, idet jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at hvis Partiet vil føre en saadan Politik, at dette Lovforslag ligesom saa mange andre syltes i Landstinget, saa vil Dommen over de to Partier, som udnytter deres Flertal i Landstinget paa denne Maade, blive haard, og da vil vi kun have politisk Fordel deraf. Jeg